

Město Van

Město Van, mešita Ulu Cami, ruiny hradu V 9. století př. n. l. mělo město název Tušpa a bylo hlavním městem tehdejšího starověkého Urartského království. Po této době se Van stal centrem Arménského království. V 1. století př. n. l. zde sídlil arménský král Tigranes, který založil Tigranakert (dnes Diyarbakır). Později se město stalo centrem arménské křesťanské kultury, která však s tureckým útokem označovaným jako „arménská genocida“ skončila. Po první světové válce navíc město zdevastovaly ruské jednotky, postupující tímto směrem do centra Osmanské říše. Město tedy muselo být znovu vybudováno. Dnes se zde ale stále nacházejí památky z dob starověkého Vanu.

Město Van – mešita Ulu Cami

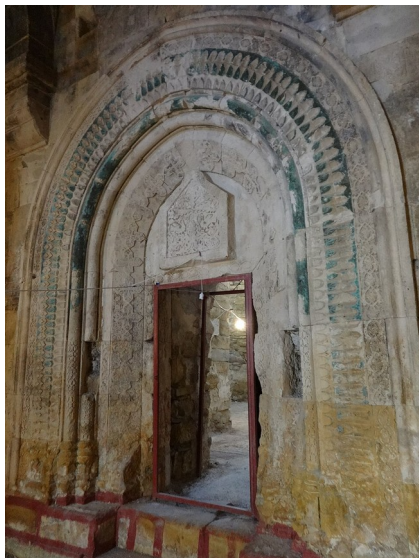

Arménský klášter Varagavank

Arménský klášter Varagavank na svazích hory Ereğ, 9 km jihovýchodně od města Van ve východním Turecku. Klášter byl založen v počátcích 11. století Senekerim-Hovhannese Artsrunim, arménským králem Vaspurakanu, na již existujícím náboženském místě. Původně sloužil jako nekropole Artsruni králů, později se stal sídlem arcibiskupa arménské církve v Vanu. Během arménské genocidy byl klášter v dubnu až květnu 1915 napaden, vypálen a zničen tureckou armádou.

Arménský klášter Varagavank

Ostrov Akdamar a arménský kostel sv. Kříže

Ostrov Akdamar a arménský kostel sv. Kříže

Ostrov Akdamar a arménský kostel sv. Kříže

Vanské jezero, ostrov Akdamar a arménský kostel Svatého kříže z 10. st. Kostel sv. Kříže je jedna z nejkrásnějších a nejzachovalejších arménských křesťanských památek v Turecku. Dnes osamělá budova byla součástí velkého kláštera, budovaného v letech 915-921 architektem biskupem Manuelem. Od samého vzniku se jednalo jedno z nejvýznamnějších náboženských center oblasti. Nejzajímavější částí je východní portál, na kterém jsou nádherné basreliéfy biblických motivů. Najdeme tu Adama a Evu vedle Abraháma či Jonáše s velrybou nedaleko Davida a Goliáše. Samozřejmě nechybí ani Ježíš a četné další náměty ze Starého i Nového zákona. Bohužel se svatostánek stal oblíbeným terčem vandalů. Především po roce 1915, po zahájení genocidy Arménů, ničili vše, co šlo. Proto i nádherná fresková vnitřní výzdoba kostela byla značně poškozená. Dodnes si však dovedeme představit její nádheru alespoň z toho, co odolalo jejich destrukci. Osud některých součástí kostela je překvapivý. Například původní zvon je dnes v Moskvě, potkal ho tedy podobný osud, jako vrata Ishak Paşa Sarayı. Od roku 1915 do poloviny dvacátého století památka pustla. Roku 1951 jí však objevil mladý kurdský romanopisec Yaşar Kemal a začal pomalu pracovat na její záchraně. Jeho úsilí bylo korunováno mezi lety 2005 a 2006, kdy byl kostel oficiálně za podpory státu zrestaurován a v březnu 2007 slavnostně otevřen. Byly kolem toho zpočátku značné kontroverze, protože památka byla sekularizovaná a měla sloužit jen jako muzeum. Nakonec se ale podařilo umístit zpět na vrchol kopule kříž a v kostele občas probíhají bohoslužby.